

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců JUDr. Jitky Hroudové a Mgr. Marka Bedřicha v právní věci

žalobců: **a) Ing. arch. J. D., nar. X**
 b) P. D., nar. X,
 oba bytem X

v řízení zastoupení JUDr. Helenou Mejvaldovou, advokátkou,
sídlem Francouzská 28, Praha 2

proti
žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy, odbor stavebního úřadu,**
 sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 01 Praha 1,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 11. 2017 č.j. MHMP 1798203/2017, sp. zn. S-MHMP 1358426/2017/STR

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 22.11.2017, č.j. MHMP 1798203/2017, sp. zn. S-MHMP 1358426/2017/STR a usnesení Úřadu městské části Praha 12 ze dne 17. 7. 2017, sp. zn. OVY/17255/2017/Chr-Šn, č.j. P12 3135/2017 OVY se zrušují a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobcům náhradu nákladů řízení ve výši 41 458,40 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobců JUDr. Heleny Mejvaldové, advokátky.

Odůvodnění:

1. Žalobci se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhají přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 11. 2017, kterým zamítl odvolání žalobců a potvrdil usnesení odboru výstavby Úřadu městské části Praha 12 sp. zn. OVY/17255/2017/Chr-Šn, č.j. P12 3135/2017 OVY ze dne 17. 7. 2017, kterým bylo zastaveno společné řízení o vydání územního rozhodnutí a stavebního povolení pro stavbu rodinného domu na pozemcích parc. č. X a X v k.ú. X.
2. Žalobci namítají nepřezkoumatelnost rozhodnutí a také, že skutkový stav zjištěný žalovaným nemá oporu ve správním spisu. Také namítají nezákonnost pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem druhého i prvního stupně.
3. Žalobci namítají, že správní orgán prvního stupně v rozhodnutí o zastavení řízení neuvedl vůbec žádné důvody, pro které pokládá žádost za zjevně bezpředmětnou, neboť pouze citoval ustanovení § 66 odst. 1 písmeno g) správního řádu. To činí rozhodnutí zcela nepřezkoumatelným. Nepřezkoumatelným je pak i rozhodnutí žalovaného, kdy žalovaný vůbec nepřezkoumával uvedený důvod pro zastavení řízení a omezil se v odůvodnění pouze na obecné tvrzení, „že neshledal důvody pro zrušení či změnu rozhodnutí správního orgánu prvního stupně“. K námitce, že skutkový stav, ze kterého vycházel žalovaný, nemá oporu ve spisu, uvedli žalobci, že rozhodnutí správního orgánu prvního stupně je v rozporu s ustanovením § 68 odst. 3, neboť v rozhodnutí je třeba uvést podklady pro vydání, úvahy kterými se řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Žádné takové důvody v prvostupňovém rozhodnutí ale uvedeny nejsou a zdůraznil, že žalovaný nemůže absenci důvodů v rozhodnutí prvostupňovém nahrazovat ve svém rozhodnutí a nahrazovat tak činnost a vady rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Tím bylo žalobcům odepráno právo na spravedlivý proces. Žalovaný nijak nereagoval na zjevné rozpory skutkového stavu se spisem správního orgánu prvního stupně. Především zdůraznili, že dne 7. 7. 2017 podali žádost o vydání pouze opatření k umístění stavby s tím, že stavební povolení nyní nežádají vydat, že toto budou požadovat samostatně a následně, avšak správní orgán k této žádosti vůbec při svém rozhodování nepřihlížel a zastavil řízení o celé žádosti o vydání územního rozhodnutí stavebního povolení a o žádosti o spojení územního a stavebního řízení, tedy zastavil řízení o tom, co žalobci nežádali. Zcela v rozporu s obsahem spisu je pak závěr o tom, že bylo zjištěno dne 10. 7. 2017, že se stavbou bylo již započato, a proto byli žalobci vyzváni dne 14. 7. 2017 k bezodkladnému zastavení stavebních prací. Tomu však neodpovídá závěr učiněný v napadeném rozhodnutí žalovaným, totiž že nebyly zjištěny žádné závady v doručování. Tomu tak je proto, že k žádnému bezodkladnému zastavení stavebních prací žalobci vyzváni ke dni 17. 7. 2017, tj. ke dni vydání rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, nebyli.
4. Ze správního spisu ani z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu prvního stupně není zřejmé, jak k závěru o započetí se stavbou správní orgán vůbec dospěl, když je takový závěr v rozporu se skutečností a navíc na místě nebylo provedeno ani ohledání. Poukázali i

na to, že S. Š., který učinil rozhodnutí dne 17. 7. 2017, čerpal od 1. 7. 2017 do 14. 7. 2017 dovolenou a ani jiná úřední osoba se na místo údajné stavby nikdy před 17. 7. 2017 nedostavila. Zřejmě tak správní orgán čerpal jen z e-mailové zprávy P. Z. ze dne 10. 7. 2017, která nebyla nijak verifikována správním orgánem prvního stupně, není zmíněna ani v odůvodnění rozhodnutí a žalobci s ní nebyly před vydáním rozhodnutí seznámeni a neměli tak možnost se k ní vyjádřit.

5. Žalovaný v napadeném rozhodnutí argumentuje tím, co nastalo po vydání rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a uvádí, že den po vydání tohoto rozhodnutí tj. 18. 7. 2017 provedl stavební úřad místní šetření, a dále další úkony ve 21. 7. 2017, 31. 7. 2017, 1. 8. 2017, 2. 8. 2017 a 17. 8. 2017, kdy proběhlo místní šetření za účasti žalobců a v protokolu o místním šetření je uvedeno, že na dotčených pozemcích žádné práce neprobíhají a že žádné provedené práce nevyžadovaly jakékoli opatření dle stavebního zákona. Tyto úkony provedené po 17. 7. 2017 nemohly být podkladem pro vydání rozhodnutí o zastavení řízení dne 17. 7. 2017 a je zcela nepřípustné, aby jimi argumentoval žalovaný v napadeném rozhodnutí z 22. 11. 2017. Žalovaný sám dokazování navíc nedoplnil a neseznámil žalobce s novými podklady pro své rozhodnutí. Ani správní orgán nemohl dokazování a spis doplňovat po vydání rozhodnutí o zastavení řízení. Žalovaný navíc v napadeném rozhodnutí, zcela v rozporu se zápisem z místního šetření ze dne 17. 8. 2017., kde je uvedeno také že: „byla provedena opěrná zídka ve tvaru L z betonových tvárnic (ztracené bednění) do průměrné výšky cca 30 cm, z vnějšku je obsypána pískem a šterkem a vnitřní prostor je zatravněn a žádné práce na pozemcích neprobíhají“ i nadále uvádí, že se tímto potvrzuje správnost závěru správního orgánu prvního stupně o tom, že se stavbou bylo již započato, byť je zřejmé ze zápisu z místního šetření, že se rozhodně o žádné stavbu nejedná.
6. Navíc žalobcům nebylo umožněno seznámit se s podklady pro rozhodnutí, nebyli vyrozuměni o skončení dokazování a znemožnili tak žalobcům činit návrhy na doplnění dokazování před vydáním rozhodnutí.
7. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě navrhl žalobu zamítnout jako nedůvodnou. K první námitce uvedl, že společné územní a stavební řízení bylo zastaveno na základě zjištění, že se stavbou již bylo započato, přestože nebylo vydáno územní rozhodnutí a stavební povolení a žadatel byl vyzván k bezodkladnému zastavení stavebních prací, což je z napadeného usnesení stavebního úřadu zcela zřejmé. Stavební úřad skutečnost, že stavba byla zahájena bez jejího příslušného povolení, považoval za prokázanou na základě fotodokumentace ze dne 10. 7. 2017 a 28. 6. 2017 (i z mailových zpráv vlastníka sousedních nemovitostí, Ing. P. Z.). Žalovaný se pak ztotožnil se stavebním úřadem, že stavební práce probíhající na pozemcích žadatelů je třeba považovat za zahájení stavby, o jejíž umístění a povolení bylo žádáno žádostí podanou dne 7. 4. 2017, shledal důvody pro potvrzení usnesení stavebního úřadu, neboť žádost ve věci se stala již bezpředmětnou a odkázal na důvody uvedené na straně 7 a 8 napadeného rozhodnutí.
8. Pokud jde o zjištění skutkového stavu, uvedl žalovaný, že dle založené fotodokumentace ve spisu, mimo jiné ze dne 10. 7. 2017, bylo zjištěno zahájení stavby, jejíž povolení ve společném řízení žalobci žádali. Zahájení stavby bez předcházejícího povolení je zásadní událostí, v jejímž důsledku nelze pokračovat v dalším projednávání povolované stavby. Dále zdůraznil, že žalobci byli vyzváni k bezodkladnému zastavení prací výzvou ze dne 14. 7. 2017, adresát byl vyrozuměn o uložení písemnosti u poštovního doručovatele dne 20. 7. 2017, stejně jako v případě doručovaného usnesení stavebního úřadu ze dne 17. 7. 2017,

které žalobkyně převzala dne 27. 7. 2017, výzvu dne 28. 7. 2017. K tomu, na základě čeho dospěl žalovaný k závěru o nutnosti odstranění stavby, uvedl žalovaný, že součástí spisu je fotodokumentace ze dne 10. 7. 2017, z níž je zřejmé provádění určitých stavebních prací, dále na zahájení stavby upozornil vlastník sousedních nemovitostí, Ing. P. Z., a to e-mailem ze dne 10. 7. 2017 a provádění výkopových prací vyplývá i z fotodokumentace ze dne 28. 6. 2017. Podkladem pro zastavení společného řízení výslovně nebyla e-mailová korespondence, spis obsahuje fotodokumentaci ze dne 10. 7. 2017 svědčící o provádění stavby. Věcný obsah tohoto dokladu, tj. zahájení určitých stavebních prací, nebyl žalobcům neznámý, když sami prováděli určité stavební práce bez jejich povolení.

9. Dále žalovaný uvedl, že doklady pořízené po vydání prvostupňového rozhodnutí zmiňoval ve svém rozhodnutí pouze pro dokreslení situace, protože žadatelé k daným zjištěním v červenci 2017 neuvedli, že jimi realizované stavební práce jsou jinou stavbou, než jak bylo jejich původním záměrem, které by samy o sobě nevyžadovaly projednání dle stavebního zákona. Proto nebyl postup stavebního úřadu shledán jako nesprávný.
10. K námitce, že účastníci neměli možnost před rozhodnutím ve věci se vyjádřit, uvedl, že případné seznámení s podklady pro rozhodnutí ani vyjádření žalobců k věci by na rozhodnutí o zastavení řízení nemohlo nic změnit. Navíc žalobci výslovně námitku takového obsahu v rámci odvolání nenamítali, tedy se žalovaný takovou námitkou nezabýval. Závěrem pak žalovaný uvedl, že jednání žalobců bylo od samého počátku, tj. od podání první žádosti v podobné věci (původně byla žádost pro změnu stavby původního rodinného domu na daném místě, následně odstraněného) ze dne 19. 6. 2016 poněkud zmatečné. Žalobci dne 7. 7. 2017, ještě před vydáním usnesení stavebního úřadu ze dne 17. 7. 2017, navíc výslovně vzali zpět svou žádost ze dne 7. 4. 2017, stavební úřad však vycházel ze zjištěné skutečnosti, tj. že řízení zastavil podle § 66 odst. 1 písmeno g) správního řádu. Závěrem pak žalovaný uvedl, že naposledy bylo stavebním úřadem rozhodnutím ze dne 19. 3. 2018, č. j. P12 6376/2018 OVY, zn. OVY/30863/2018/Cu-Sn žalobcům nařízeno odstranění stavby – započaté stavby rodinného domu na předmětných pozemcích. V současné době v probíhajícím odvolacím řízení vedeném žalovaným pod sp. zn. S-MHMP 823045/2018/SPR (o přezkoumání rozhodnutí stavebního úřadu), byla účastníkem řízení sdělena informace, že došlo ke změně vlastnictví k pozemkům č. parc. X a X v k.ú. X.
11. U jednání soudu setrvali účastníci na svých dosavadních stanoviscích.
12. Ze spisu předloženého žalovaným správním orgánem soud zjistil, že žalobci dne 19. 9. 2016 požádali o vydání stavebního povolení a územního rozhodnutí na přístavbu a nástavbu rodinného domu X, které bylo vedeno u Úřadu městské části Praha 12 pod č. j. 34640/2016-Chr. Dne 15. 11. 2016 městská část vyhotovila výzvu, ve které upozornila účastníky řízení, že se podle předložené dokumentace nejedná o přístavbu a nástavbu stávajícího rodinného domu, nýbrž o zcela novou stavbu dvoupodlažního rodinného domu s plochou střechou. Žalobci byli vyzváni, aby ohlásili odstranění stávajícího rodinného domu a byli vyzváni k odstranění vad tohoto podání. Řízení bylo přerušeno a lhůta k doplnění stanovena na 60 dnů od doručení tohoto usnesení. Usnesení bylo každému z účastníků doručeno dne 25. 11. 2016.
13. Usnesením ze dne 2. 2. 2017 bylo spojené územní a stavební řízení zahájené 19. 9. 2016 zastaveno, neboť žalobci neodstranili ve stanovené lhůtě požadované nedostatky. Usnesení

nabylo právní moci dne 14. 3. 2017. Dne 3. 2. 2017 byly doplněny údaje ze strany účastníků řízení a podklady k žádosti o vydání stavebního povolení.

14. Dne 7. 4. 2017 ohlásili žalobci odstranění stavby rodinného domu v ulici X, což bylo vedeno pod č. j. 17257/2017 s tím, že volný pozemek bude využit na výstavbu nového rodinného domu. Dne 27. 4. 2017 vydal Úřad městské části Praha 12 usnesení o projednání odstranění stavby v řízení s tím, že žalobci byli vyzváni k doložení dokumentace bouracích prací ve lhůtě 60 dnů a řízení bylo po tuto dobu přerušeno. V odůvodnění bylo uvedeno, že řízení o odstranění stavby je zahájeno dnem ohlášení: podané ohlášení se považuje za žádost o povolení odstranění stavby. Toto usnesení nabylo právní moci dne 31. 5. 2017. Dne 23. 5. 2017 učinil soused žalobců upozornění na to, že na sousedním pozemku probíhá demolice, k tomu zaslal fotodokumentaci, a požadoval sdělení, zda demolice probíhá se souhlasem stavebního úřadu a zda dům neobsahuje nebezpečné materiály. Dne 24. 5. 2017 byli žalobci vyzváni k bezodkladnému zastavení prací, tato výzva byla P. D. doručena dne 29. 5. 2017 a J. D. dne 26. 5. 2017. K zastavení prací byli žalobci vyzváni z důvodu, že odstranění stavby bylo prováděno bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu. Dne 2. 6. 2017 bylo vydáno sdělení MČ Praha 12, kterým bylo sděleno žalobcům, že stavba k odstranění nevyžaduje povolení podle § 128 odst. 2 stavebního zákona, takže ji lze odstranit.
15. Dne 7. 4. 2017 podali žalobci u Úřadu městské části Praha 12 žádost o stavební povolení a územní rozhodnutí na novostavbu rodinného domu X, věc byla projednávána pod č. j. 17255/2017. Uvedli, že se jedná o rodinný dům o dvou nadzemních podlažích, nepodsklepený, půdorysný tvar domu je písmena L o uvedených rozměrech. Dne 2. 5. 2017 byli žalobci vyzváni k doplnění o údaje a podklady, byla jim stanovena lhůta 90 dnů a řízení bylo přerušeno.
16. Dne 29. 5. 2017 podali žalobci znovu žádost o vydání společného územního rozhodnutí a stavebního povolení, které bylo opět zapsáno pod stejnou č. j. Dne 20. 6. 2017 byli žalobci v rámci zahájeného společného územního a stavebního řízení, které bylo podáno dne 7. 4. 2017, respektive dne 29. 5. 2017, opět vyzváni k odstranění vad podané žádosti s tím, že jim byla stanovena lhůta k doplnění 90 dnů a řízení bylo po tuto dobu přerušeno. Výzva byla J. D. jako žadatelce doručena dne 24. 6. 2017. Dne 28. 6. 2017 zaslal soused žalobců žádost na úřad emailový dotaz s tím, že na pozemcích č. X, X a X začaly výkopové práce základových pasů domu, že dosud neobdržel žádnou informaci o probíhajícím územním či stavebním řízení a žádal o informaci, na základě jakého povolení probíhá stavba na pozemku, případně pokud se jedná o nepovolenou stavbu, žádal o zastavení veškerých stavebních prací, než proběhne územní a stavební řízení.
17. Dne 5. 7. 2017 zaslali žalobci úřadu sdělení nazvané „Vzetí zpět žádosti o vydání opatření dle stavebního zákona“. Žalobci nejprve shrnuli dosavadní průběh řízení tak, jak byl výše citován soudem, a uvedli, že ke zjištění nedostatků, k jejichž odstranění byli žalobci vyzváni výzvou ze dne 2. 5. 2017, bylo možno dospět již v rámci prověřování původního podání učiněného dne 19. 9. 2016. Poukázali na zbytečné průtahy v řízení od samého počátku a s tím, že dnes mají jasno v tom, že bylo jejich chybou řešit věc společným územním a stavebním řízením. Proto vzali zpět svou žádost o vydání stavebního povolení. Nadále trvají na vydání opatření k umístění stavby dle stavebního zákona, a to na základě podání učiněného ve věci již dne 19. 9. 2016. Současně vzali zpět také podání učiněné pod nátlakem dne 7. 4. 2017 a na pokračování takto opakovaně požadovaném již netrvají. Mají však za prokázané, že po všech doplněních spisu v průběhu uplynulého období od 19. 9.

2016 bylo možno požadované opatření k umístění stavby rozhodně vydat. K tomu směřuje toto prohlášení o zpětvzetí. Po vydání opatření k umístění stavby pak budou řešit, jak DSP, tak i další požadavky nadepsaného úřadu.

18. Dne 10. 7. 2017 znovu upozornil soused žalobců na to, že paní D. ignoruje sdělení, že nesmí začít se stavbou rodinného domu dříve, než proběhne řádné územní a stavební řízení, avšak nadále pokračuje v budování základů domu a jejich betonáži. Fotografie opět přiložil do přílohy. Poukázal na to, že předchozí osobní domluva pracovníka nepomohla.
19. Dne 17. 7. 2017 bylo vydáno usnesení, kterým Úřad městské části Praha 12 zastavil řízení zahájené dne 7. 4. 2017 na základě žádosti o vydání územního rozhodnutí, stavebního povolení a současně žádosti o spojení územního a stavebního řízení, kterou podala Ing. arch. J. D. Poukázal na to, že žalobci byli v řízení vyzváni dne 19. 6. 2017 k doplnění žádosti, avšak dne 10. 7. 2017 bylo zjištěno, že se stavbou bylo již započato, proto byl žadatel dne 14. 7. 2017 vyzván k bezodkladnému zastavení stavebních prací. Správní orgán zastavil řízení dle § 66 odst. 1 písmeno g) zákona z důvodu, že žádost se stala zřejmě bezpředmětnou. Současně bylo zahájeno řízení o odstranění této nepovolené stavby podle § 129 odst. 1 písmeno b) stavebního zákona.
20. Dne 20. 7. 2017 bylo vypraveno sdělení vedoucího odboru výstavby žalobcům ve věci vzetí zpět žádosti o vydání opatření dle stavebního zákona, ve kterém sdělil, že řízení vedené pod sp. zn. OVY/34640/2016/Chr bylo usnesením ze dne 2. 2. 2017 zastaveno. Toto usnesení nabylo právní moci dne 14. 3. 2017, proto nelze v řízení pokračovat ani po případném „rozdělení“, tj. ve vydání územního rozhodnutí pro přístavbu a nástavbu rodinného domu, jak požadujete (kromě toho se o přístavbu a nástavbu rodinného domu nejedná, protože původní rodinný dům č. p. X k.ú. X byl zcela odstraněn). Řízení vedené pod sp. zn. OVY/17255/2017/Chr-Šn bylo usnesením ze dne 17. 7. 2017 také zastaveno, a to vzhledem k tomu, že s novostavbou rodinného domu bylo již započato. Žádost o zpětvzetí je tedy bezpředmětná. Dále uvedl, že vzhledem k tomu, že s novostavbou RD bylo již započato, stavební úřad vydal dne 14. 7. 2017 výzvu k bezodkladnému zastavení prací. Následně bylo dne 17. 7. 2017 pod sp. zn. OVY/30863/2017/Cu-Šn zahájeno řízení o odstranění stavby rodinného domu. Proto je žádost o pokračování řízení bezpředmětná.

Proti usnesení o zastavení řízení podali žalobci odvolání, ve kterém nejprve poukázali na to, že úřad nevzal vůbec v potaz jejich podání ze dne 7. 7. 2007, kterým žádali pouze o vydání opatření k umístění stavby s tím, že stavební povolení si budou řešit následně a hlavně samostatně. Současně upozornili na to, že žádnou výzvu k bezodkladnému odstranění stavby ze dne 14. 7. 2017 neobdrželi. Poukázali na překvapivý závěr úřadu, který uvedl, že se žádost ze dne 7. 4. 2017 stala bezpředmětnou, ačkoli zde není o této žádosti ani zmínka. Žalobci vyjádřili překvapení nad tím, že pracovník úřadu po dobu své dovolené dne 10. 7. 2017 zjistil, že se stavbou již bylo započato. K zastavení tedy dle nich došlo jen na základě e-mailu souseda. Odvolání bylo na úřad doručeno dne 2. 8. 2017.

21. Dne 22. 11. 2017 bylo vydáno napadené rozhodnutí, kterým magistrát zamítl odvolání žalobců a potvrdil usnesení stavebního úřadu ze dne 17. 7. 2017 o zastavení řízení s tím, že žádost se stala bezpředmětná. Magistrát zdůraznil, že žalobci sice vzali podanou žádost zpět, avšak vzhledem k tomu, že byla zjištěna zásadní skutečnost, že stavba již byla zahájena, aniž by bylo vyčkáno na povolení, nemůže mít zpětvzetí žádosti v dané věci své právní následky, když již nelze věcně takovou žádost projednávat. Je-li stavba zahájena bez příslušného povolení, je dán zákonný postup, tj. zahájení z moci úřední řízení o odstranění

nepovolené (pouze zahájené, částečně realizované) stavby. V takových řízeních lze při splnění zákonných podmínek nepovolenou stavbu dodatečně povolit. V době vydání napadeného usnesení dne 17. 7. 2017 již nebylo možno od již existujícího zahájení stavby odhlédnout a řízení zastavit z důvodu zpětvzetí žádosti a poukázal také na to, že výsledek by byl stejný ať by bylo řízení zahájeno z důvodu zpětvzetí nebo z důvodu zjištěného zahájení stavby. Ke zpochybnění zahájení stavby uvedl také, že dne 18. 7. 2017 provedl stavební úřad šetření na místě, ze kterého byla pořízena i fotodokumentace s tím, že z pohledu z ulice je zřejmé, že došlo k provedení základové desky, která je zakryta. Dále bylo provedeno několik šetření na místě. Ztotožnil se se závěrem prvostupňového správního orgánu, že na uvedených pozemcích byly provedeny práce, jejichž provedení směřuje k uvažovanému záměru a mají hmotný výsledek uvěřitelný podle projektové dokumentace. K výzvě ze dne 14. 7. 2017 na bezodkladné zastavení stavebních prací uvedl žalovaný, že výzva byla zaslána pouze žalobkyni, vypravena byla dne 14. 7. 2017 a žalobkyně si ji převzala osobně po uložení na poště až dne 28. 7. 2017. K tvrzení žalobců, že úředník rozhodující na úřadu měl do 14. 7. 2017 dovolenou, uvedl žalovaný, že jako tzv. bezpředmětná žádost byla posouzena žádost ze dne 7. 4. 2017, tj. ve věci požadovaného vydání rozhodnutí o umístění stavby a jejího povolení. Zastavení společného řízení bylo důvodné, řízení o předchozí části bylo pravomocně zastaveno, zahájení stavby bylo jednoznačně prokázáno. Zdůraznil, že podstatné je, zda lze z doložených dokladů ve spisu usoudit, že byla předmětná stavba zahájena bez vydání příslušného úřadu.

22. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení před správními úřady obou stupňů z hlediska žalobních námitek, uplatněných v podané žalobě a při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 s.ř.s.) Po té dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
23. Žalobci v první řadě namítají, že správní orgán vůbec nezohlednil, že žalobci vzali dne 7.7.2017 zpět svoji žádost o vydání stavebního povolení a nadále žádali pouze o vydání opatření k umístění stavby. Přičemž vytýkají správnímu úřadu, že zastavil řízení o celé žádosti, tedy o tom, co žalobci vůbec nežádali a navíc ze zcela jiného důvodu.
24. Soud připouští, že podání ze dne 5. 7. 2017 nazvané „Vzetí zpět žádosti o vydání opatření dle stavebního zákona“ je částečně nejasné a neodpovídá dosavadnímu průběhu řízení, a to zejména pokud žalobci uvádějí, že berou zpět svou žádost o vydání stavebního povolení a nadále trvají na vydání opatření k umístění stavby dle stavebního zákona, a to na základě podání učiněného ve věci již dne 19. 9. 2016. Nelze totiž odhlédnout od toho, že žádostí ze dne 19.9.2016 bylo zahájeno řízení o vydání stavebního povolení a územního rozhodnutí na přístavbu a nástavbu rodinného domu X, které však bylo z důvodu, že žalobci včas neodstranili vady žádosti, zastaveno usnesením ze dne 2. 2. 2017 a nabylo právní moci dne 14. 3. 2017. Řízení zahájené touto žádostí již tedy bylo skončeno a nebylo možné v něm pokračovat.
25. Pro projednávanou věc je ale podstatné, že žalobci podáním ze dne 5.7.2017 vzali výslovně zpět celou žádost ze dne 7.4.2017, tedy žádost o stavební povolení a územní rozhodnutí na novostavbu rodinného domu, kterou bylo zahájeno řízení, které je předmětem soudního přezkumu.
26. Z provedené rekapitulace vyplývá, že stavební úřad zastavil řízení podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu.

27. Z ustanovení § 66 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, (dále jen „správní řád“) vyplývá, že řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže
- a) žadatel vzal svou žádost zpět; jestliže je žadatelů více, musí se zpětvzetím souhlasit všichni žadatelé; ve sporném řízení správní orgán řízení nezastaví, pokud se zpětvzetím odpůrce z vážných důvodů nesouhlasí,
 - b) byla podána žádost zjevně právně nepřipustná,
 - c) žadatel v určené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení,
 - d) žadatel ve stanovené lhůtě nezaplatil správní poplatek, k jehož zaplacení byl v řízení povinen,
 - e) zjistí překážku řízení podle § 48 odst. 1,
 - f) žadatel zemřel nebo zanikl, pokud v řízení nepokračují právní nástupci nebo pokud není více žadatelů, anebo zanikla-li věc nebo právo, kterého se řízení týká; řízení je zastaveno dnem, kdy se správní orgán o úmrtí nebo zániku žadatele nebo o zániku věci nebo práva dozvěděl,
 - g) žádost se stala zjevně bezpředmětnou,
 - h) z dalších důvodů stanovených zákonem.
28. Citované ustanovení tedy ukládá správnímu orgánu, aby v případě, že nastane některá z uvedených situací, řízení zastavil. Správní orgán prvního stupně v projednávané věci řízení zastavil z důvodu, že se žádost stala zjevně bezpředmětnou. Zcela však pominul, že žalobci vzali žádost, kterou bylo zahájeno řízení podáním ze dne 5.7.2017 výslovně zpět.
29. Z podstaty správního řízení zahájeného na základě žádosti ale vyplývá, že dispozice s tímto řízením je v rukou žadatele, a proto pokud žadatelé vzali svoji žádost zpět, bylo povinností správního orgánu preferovat vůli žadatelů a řízení o podané žádosti zastavit právě z důvodu zpětvzetí podané žádosti, a nikoli tento projev vůle žadatelů zcela ignorovat.
30. Soud si je vědom toho, že účinky rozhodnutí o zastavení řízení jsou stejné, ať jde o usnesení o zastavení z důvodu zpětvzetí žádosti či o zastavení řízení pro zjevnou bezpředmětnost podané žádosti, přesto je přesvědčen o tom, že správnímu úřadu nepříslušelo za situace, kdy žalobci vzali žádost zpět, věcně posuzovat otázku, zda žalobci zahájili stavbu před vydáním územního rozhodnutí a stavebního povolení a v jakém rozsahu, a řízení zastavit podle ustanovení § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu. Stavební úřad tedy postupoval v rozporu se zákonem, pokud po zpětvzetí žádosti řízení z tohoto důvodu nezastavil.
31. Skutečnost, že stavební úřad nerespektoval vůli žadatelů a řízení nezastavil pro zpětvzetí žádosti, by obstála jako důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí, ve kterém žalovaný závěr prvostupňového správního orgánu potvrdil, zcela samostatně. Městský soud však pro úplnost uvádí, že i kdyby žalobci nevzali žádost zpět, podmínky pro vydání rozhodnutí o zastavení řízení z důvodu zjevné bezpředmětnosti podané žádosti by stejně nebyly splněny. Z obsahu obou napadených rozhodnutí je zřejmé, že za stěžejní důvod pro zastavení řízení podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu správní orgány považují zahájení stavby bez příslušných povolení. Tato otázka je ale mezi účastníky sporná, když žalobci tvrdí, že stavbu před vydáním rozhodnutí o zastavení nezahájili, a správní orgány závěr o zahájení stavby učinili pouze na základě fotodokumentace, kterou jim zaslal emailem soused žalobců spolu s upozorněním na činnost na jejich pozemku. Městský soud je proto přesvědčen o tom, že správní úřad vůbec neměl najisto postaveno, zda stavba již zahájena

byla, neboť vycházel pouze z informací poskytnutých sousedem žalobců a až do vydání prvostupňového rozhodnutí si tyto informace nijak neověřoval. Fotodokumentaci zaslanou sousedem žalobců za stěžejní důvod a podklad pro zastavení řízení dle soudu považovat nelze. Žádné místní šetření, které by prokázalo, jaké práce byly na pozemku provedeny a zda by např. tyto konkrétní provedené práce nebylo možné považovat za stavební přípravu, provedeno nebylo.

32. Soud spatřuje pochybení i v tom, že v prvostupňovém rozhodnutí stavební úřad ani neuvedl, z jakých podkladů dospěl k závěru o zahájení stavby, když pouze uvedl, že „*dne 10.7.2017 bylo zjištěno, že se stavbou již bylo započato*“. Teprve z napadeného rozhodnutí lze zjistit, že podkladem pro zjištění, že předmětná stavba byla zahájena bez vydání příslušného povolení stavebního úřadu, byla ke dni vydání prvostupňového rozhodnutí skutečně pouze fotodokumentace zaslaná sousedem žalobců. Pokud žalovaný uvádí i skutečnosti zjištěné až po vydání prvostupňového rozhodnutí o zastavení řízení, nelze k těmto zjištěním jako k podkladům pro vydání tohoto rozhodnutí vůbec přihlížet. V důsledku toho soud dospěl k závěru o nepřezkoumatelnosti obou napadených rozhodnutí.
33. Žalobci v podané žalobě také namítají, že jim nebylo umožněno seznámit se s podklady pro rozhodnutí, nebyli vyrozuměni o skončení dokazování a znemožnili tak žalobcům činit návrhy na doplnění dokazování před vydáním rozhodnutí.
34. Při posouzení této námitky soud vycházel z rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 24.5.2017, č.j. 4 As 76/2017 – 21, (dostupný na www.nssoud.cz), ve kterém se Nejvyšší správní soud zabýval shodnou situací a dospěl k závěru, že „*jakkoli povinnost seznámit účastníka s podklady rozhodnutí má správní orgán zásadně v případě rozhodování o věci samé (tj. před vydáním rozhodnutí podle § 67 správního řádu), obdobnou povinnost je nutné dovodit pro případ, že správní orgán na základě provedeného dokazování činí hmotněprávní závěry týkající se merita věci v souvislosti s vydáním usnesení, kterým zastavuje řízení (tj. vydává procesní rozhodnutí, kterým se však řízení končí). K tomu je možné opět odkázat na již citovaný komentář J. Vedrala ke správnímu řádu, kde se na str. 406 uvádí: „Vzhledem ke smyslu a účelu § 36 odst. 3 (navazujícímu, jak již bylo uvedeno na čl. 38 odst. 2 Listiny) a vzhledem k charakteru procesních rozhodnutí se právo vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vztahuje jen k rozhodnutí o předmětu řízení. Na druhou stranu je třeba vzít v potaz, že některá rozhodnutí vydávaná ve formě usnesení mohou mít z hlediska účastníků řízení povahu „rozhodnutí ve věci“, což je třeba příklad usnesení o zastavení řízení...“ Lze tedy dospět k závěru, že vzhledem k dosavadnímu průběhu řízení před správními orgány bylo rozhodnutí stěžovatele pro žalobce překvapivé a že žalobce neměl možnost se seznámit s podklady, na jejichž základě stěžovatel učinil hmotněprávní závěry o povaze navážky, a vyjádřit se k nim. Ze správního spisu ani nevyplývá, že by se žalobce s podklady seznámil jinak, např. formou nahlížení do spisu. Za těchto okolností nemohl stěžovatel rozhodnout o zastavení řízení.“ Soud na základě výše uvedeného dospěl k závěru, že stavební úřad porušil i ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu, neboť rozhodoval ve věci, když na základě provedeného dokazování rozhodl o tom, že stavba byla zahájena a pro účastníky tak bylo řízení o žádosti s konečnou platností ukončeno. Proto měl stavební úřad umožnit před vydáním tohoto rozhodnutí, aby se s podklady, ze kterých při vydání tohoto pro ně překvapivého rozhodnutí vycházel, seznámili a mohli na ně adekvátně reagovat.*
35. S poukazem na shora uvedené důvody proto Městský soud v Praze žalobou napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s.r.s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78

odst. 4 s.ř.s.). Podle ustanovení § 78 odst. 5 s.ř.s. je žalovaný v dalším řízení vázán právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku.

36. Vzhledem k tomu, že správní orgány vůbec nebyly ve stádiu zpětvzetí žádosti oprávněny posuzovat tuto žádost z hlediska opodstatněnosti, tedy věcně, a usnesení o zastavení řízení podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, potvrzené napadeným rozhodnutím, proto nemělo být vůbec vydáno, využil soud možnosti dané mu ustanovením § 78 odst. 3 s.ř.s. a zrušil kromě napadeného rozhodnutí i rozhodnutí prvostupňové.
37. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. Žalobci měli ve věci úspěch, a žalovaný je tak povinen zaplatit jim náklady řízení, které sestávají ze zaplacených soudních poplatků za žalobu 2 x 3 000 Kč a kasační stížnost 2 x 5 000 Kč a z odměny advokátky podle § 6, § 7 bodu 5 a § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu za poskytnuté úkony právní služby dle § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu (tj. převzetí a příprava zastoupení, žaloba, kasační stížnost proti usnesení a účast u jednání soudu), která se snižuje o 20 % ve smyslu § 12 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, a činí 4 960 Kč za 1 úkon právní služby, tedy celkem 19 840 Kč (4 úkony x 4 960 Kč), dále náhrady hotových výdajů v paušální částce 300 Kč za jeden úkon právní služby dle § 13 odst. 1 a 3 advokátního tarifu, tedy celkem 1200 Kč (4 úkony x 300 Kč), celkem tedy soud na nákladech řízení žalobcům přiznal 25 458,40 Kč. Zástupkyně žalobců osvědčila, že je plátcem DPH, a proto je součástí nákladů i náhrada 21 % daně z přidané hodnoty z odměny a paušálních náhrad hotových výdajů v celkové výši 4 418,40 Kč. Žalobcům tedy náleží náhrada nákladů řízení v celkové výši 41 458,40 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 SŘS a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 22. října 2019

JUDr. Hana Veberová v. r.
předsedkyně senátu